

PRZYTRAFNY (3) *ai*

N sg m przytrafny (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Odpowiedni, stosowny, właściwy, zdatny; accommodus, appositus, habilis Mącz (3) : Accommodus, Przytrafny. Mącz 61c, 151b; [Habilis, füglich/ tüchtig/ geschickt. Pol. potępny/ godny/ łufzny/ przytrafny. Volck 265 (Linde)].

Wyrażenie: »przytrafny dowód« (1): Argumentum ad eam rem appositum Przitrafny dowód k tey rzeczy. Mącz 310a.

Synonim: rymowny.

Cf NIEPRZYTRAFNY

AĆ